

Արամին պարտեպին մէջ տակնուվրայ
վիճակ մը կը տիրէր: Ո՛չ ցերեկը հանգիստ
կար, ո՛չ գիշերը: Պարտեպի բնակիչները
ուրախ չէին: Հաջոց, վազվզուք եւ քանդու
սովորական էին այնպէս: Վերջապէս օր մը
բոլորը հաւաքուեցան, խորհրդակցեցան եւ
դիմեցին Արամին, որ խոստացաւ լուծել
հարցը:

